

ud kompetente til at varetage de opgaver, optikere nu har. Vi synes ikke, det er rimeligt at udelukke denne lille gruppe fra at opnå varig autorisation.

Det er lidt underligt, at de er gode nok til at passe deres job som optiker den ene dag, men ikke gode nok den næste dag. Og det er jo det, der er tilfældet her, hvor nogle har arbejdet som optikere i en årrække, men så pr. 31. oktober 1999 lige pludselig ikke længere må passe deres job.

De har så haft muligheden for at følge et 2½-års langt uddannelsesforløb i dagtimerne, men det er jo nærmest umuligt, når man er selvstændig erhvervsdrivende og skal passe sin butik. Det samme gælder mulighederne for at ansætte en autoriseret optiker. Det kræver, at butikken har en vis størrelse og omsætning, så det er ikke en mulighed, der står frit for alle.

Vi håber derfor, ministeren vil vise sig en smule fleksibel. Jeg kunne også høre af ministerens tale her, at man er villig til at tage diskussionen op og sikre de personer, det drejer sig om.

Med hensyn til skadessynspunktet står der i bemærkningerne til lovforslaget fra 1994, at set fra et skadessynspunkt er behovet for en autorisationsordning for optikere derimod ikke specielt stort, og man begrundede autorisationsordningen med, at det ud fra en forbrugersynsvinkel er hensigtsmæssigt. Det er vi også enige i.

Men da denne gruppe af optikere er så lille og har så forholdsvis stor erfaring via deres mange års arbejde med faget, mener vi godt, at det kan forsvares at give disse personer varig autorisation. Lovgivningen skal heller ikke være så ufleksibel, at den uden særlig tungtvæjende argumentation fratager folk deres levebrød.

Som sagt håber vi på velvilje fra ministeren.

Anni Svanholt (SF):

Formålet med at give optikere autorisation i 1994 var at få øget forbrugernes sikkerhed både med hensyn til briller og med hensyn til kontaktlinser, og SF støttede i sin tid det forslag og lagde vægt på autorisationen.

Men der blev jo også i den forbindelse indsat nogle overgangsbestemmelser, hvor de personer, som ikke har den uddannelse, men som i de sidste 10 år før lovens ikrafttræden havde været beskæftiget som optiker, for en periode af 5 år efter lovens ikrafttræden kunne fortsætte med at udføre almindelig optikervirksomhed.

Der bliver hermed givet den overgangsordning, som gav en årrække til at tilpasse sig og få tid til at gennemføre f.eks. efteruddannelsen med henblik på at kunne opnå varig autorisation, og vi ved jo også, at fra 1. juli 1977 blev det muligt at tage en ren optikeruddannelse.

Efter lovens vedtagelse i 1994 er det blevet sådan, at der vel er knap 1.700 autoriserede optikere i dag. Tilbage er en lille gruppe, hvis autorisation er udløbet, men vi synes, der er givet mange muligheder. Der er tilbudt uddannelse, har jeg forstået, der er tilbudt kurser af forskellig art, som også kunne tilpasses de vilkår, de enkelte har i dagligdagen, men de er ikke blevet gennemført.

Vi lægger megen vægt på hensynet til forbrugernes sikkerhed, og at det sikres, at der står respekt om autorisationen, og derfor kan vi ikke støtte det forslag, som ligger her. Men som ministeren fremførte, synes vi også, det måske kunne være hensigtsmæssigt at få foretaget en individuel vurdering, for man kan vel ikke udelukke, at nogle personer i den pågældende gruppe efter en nærmere vurdering viser sig at have den fornødne faglighed. Hvis man foretog en nævnsbedømmelse, kunne det måske også give anledning til, at nogle kunne få en supplerende uddannelse med henblik på at opnå autorisation, så den mulighed og den vurdering imødeser vi meget gerne.

Klaus Kjær (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på sundhedsområdet, fru Birthe Skaarup, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremsætte følgende bemærkninger til beslutningsforslaget:

Vi ønsker med dette forslag til folketingsbeslutning sammen med Venstre, De Konservative, CD og Frihed 2000 at sikre de optikere, der har arbejdet i en lang årrække med deres fag, men ikke har bestået en uddannelse som optiker. Det er helt klart et problem, når dygtige og samvittighedsfulde optikere ikke kan arbejde med deres fag, til trods for at de gennem en lang årrække har virket som selvstændige optikere og erhvervsdrivende. Denne gruppe, som i forbindelse med lovvedtagelsen i maj 1994 fik dispensation fra de gældende regler om autorisation, må efter Dansk Folkepartis opfattelse nødvendigvis underkastes en nyvurdering.

Der er en mindre gruppe optikere, som på grund af deres heltidsjob ikke har haft mulighed for at sætte sig på skolebænken daglig gennem 2½ år, fordi det har været bydende nød-